

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1908-1910 : L
84:1 - 42**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Käraste.

Det var ganska eget, då jag skrev till dig i söndags. Jag
 började mitt brev rätt småbongerligt för att säga, att jag
 tyckte, att du var "ett dyrbart liv," och att du främst av allt fick
 tänka på din ställning som författarinnas, vilken ställ-
 ning nog kan riskeras genom en sådan där betydelsefulla resa
 och får resten påminna dig om hur dyrbar du är för vårt
 folk i denna stund. Ja, jag tyckte, att jag borde skriva
 förhåll. Men mitt under skrivariergen kunde jag, att
 detta i grund och botten var oförståeligt, man kan också
 vara för blakt. Det bästa för dig, för hela din personlig-
 het och lycka vare att få leva för och med honom. Jag är
 glad åt att detta står klart för oss båda. Men så kommer
 hans syn på saken. Det vet jag också, det har jag hänt
 sedan många år, att för honom finns inte full lycka utem
 att han får dig ertieromant. Det är naturligtvis så för-
 förligt invecklat. Man kunde behöva försöka hur
 du skulle uttärda det, innan man talade om något
 sådant. Jag tror inte, att du skulle uttärda det. Om
 du har kunde tiga. Bitta ihop Tvedererna och tiga
 både före och efteråt. Det är annars en psykologisk sau-
 ning, att alla kroppsliga förnimmelser glömmas mycket snart,
 De gå inte in i själstivet, om man inte talar om detta, utan
 man återtar sin gamla människa, så snart som appetiten
 är över. Det ha vi ju sett på alla våra bekanta, som ha
 gjort häusliga förlöpningsar, att de mycket snart alldeles
 ha glömt dem. Jag är övertygad att så skulle förhållandet
 bli också med dig, när det hela vare över, men jag
 tror inte att du skulle stå ut med själva saken. Nej
 detta är inte vårt att tala om. Gläri kan man
 inte gå råt eller sätta sig in i andras häuslar
 Det får vara en fruga mellan honom och dig.

